

ÁPRILIS

Paulini Béla rajza

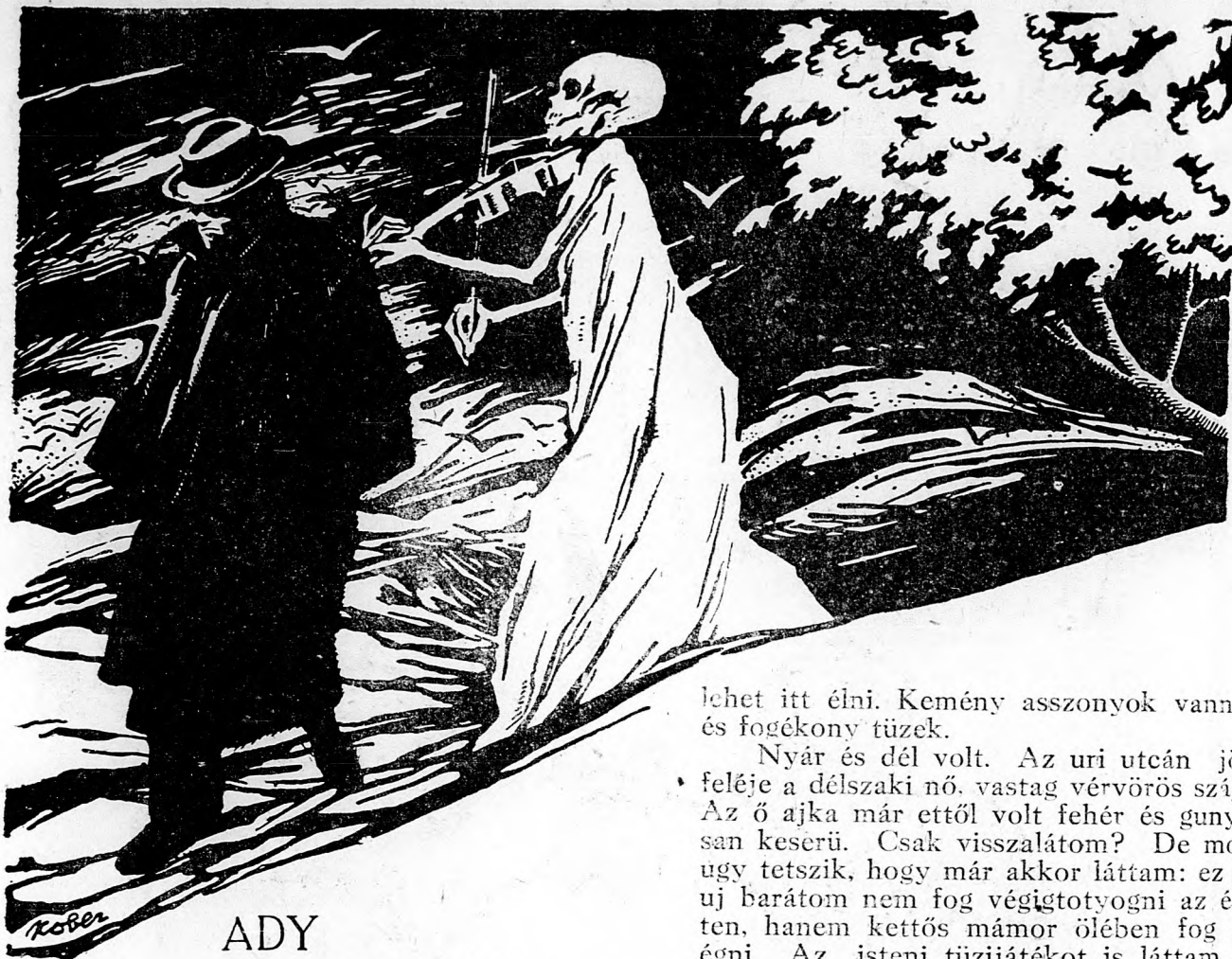

SZÉNHIANY AVAGY KRAUSZ UR AZ ÉSZAKI SARKON.

— Maguk is feszült viszonyban lehetnek a csehekkel, mert itt is nagyon hideg van mindenütt . . .

1919 február 5

Ára 1 korona

ADY

IRTA: BRÓDY SÁNDOR

Négy fekete lovon vágattam elébe. A lovakat nem loptam, a más pusztáján találomra találtam. Akkor nem törődtem vele, hogy így, mint ur kerestem föl a gyalogos szegény legényt. Most ő az ur fölöttem, hétszeresen is az. Elsőbben is a család legnagyobb szuverenitásában. Én meg most itt ülök, hajlott a vállam, fáradt a szemem és úgy nézek utána, amint a legtüzesebb táltosokon legislegfölfelebb tovább száguld.

Nyáron, egyszer, husz éve lesz már, a más pusztáján elégedtem akkor. Várad városa közel volt, odahajtottam a piacra, egyenesen elébe, tudtam, hogy ki volt. Ő is érezhette, pedig halkán mondta a nevét „Ady.” Kemény kötésű fekete hajú legény, tüzes szemű, barna ábrázatu. Még nem voltak aranyból a fogai, hanem ezüstfántesontból. Nagyon örültem, hogy szép legény, mert igazság szerint ez dukál annak, aki költő.

Jó-e itt? — kérdeztem tőle.

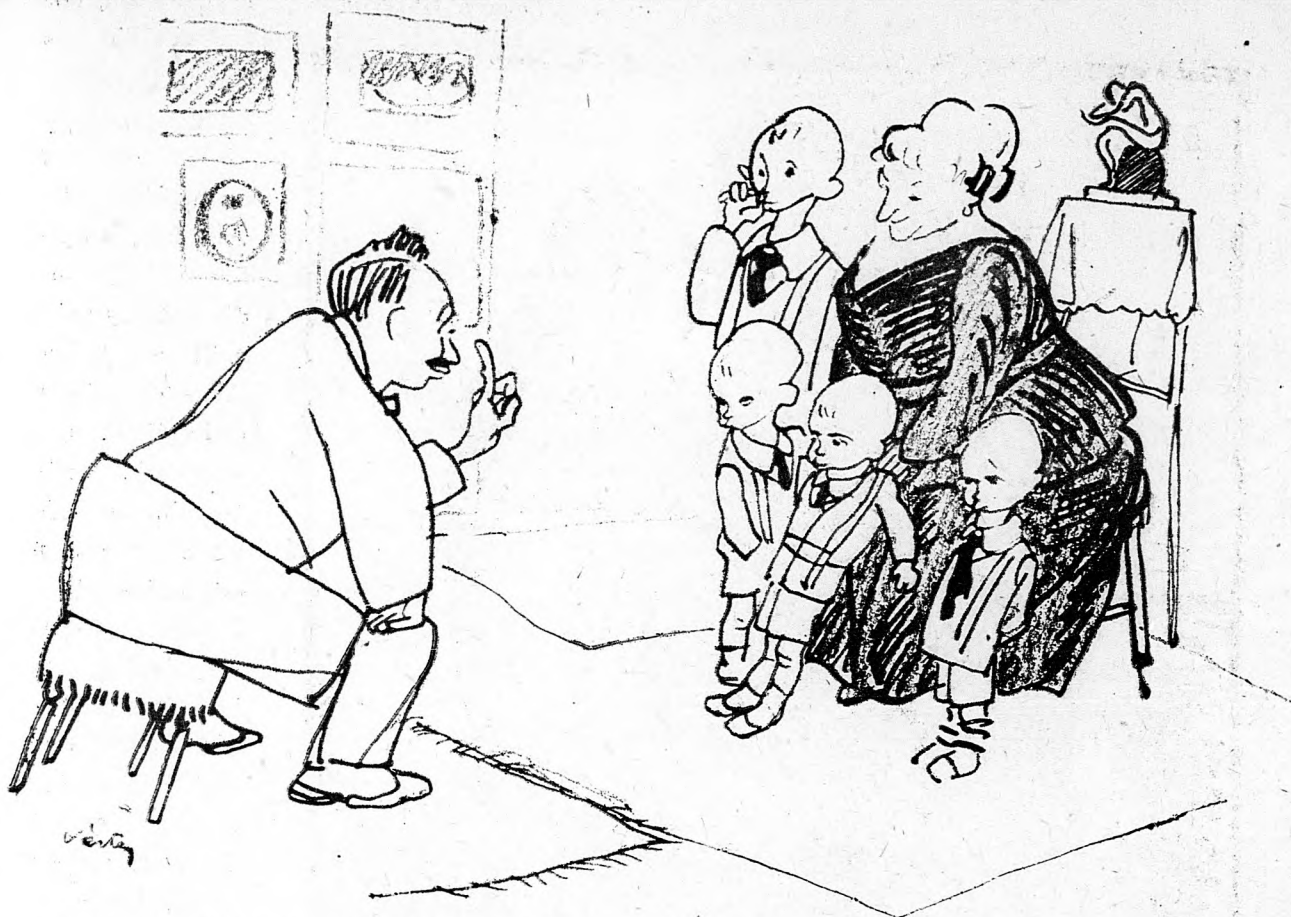
— Jó! El lehet kárhozni és meg nem

lehet itt élni. Kemény asszonyok vannak és fogékony tüzek.

Nyár és dél volt. Az uri utcán jött feléje a délszaki nő, vastag vérvörös száju. Az ő ajka már ettől volt fehér és gunyosan keserű. Csak visszalátom? De most úgy tetszik, hogy már akkor láttam: ez az új barátom nem fog végigtotyogni az életem, hanem kettős mámor ölében fog elégni. Az isteni tűzijátékot is láttam — vagy csak most kápráztat? — amely ezenközben támad. Hogy olyan szép, olyan nagy és jelentőségteljes lesz, úgy rémlik nekem, hogy ezt is gondoltam. Szép volt a nézőknek, nekünk és a jövőnek még szebb lesz. Ám hogy vesződhett, gyötrődhetett ezalatt ő. Milyen borzasztóan boldog és milyen irtózatosan szerencsétlen lehetett ezalatt az élete alatt ő? De lehet-e több és jobb, mint ez, viheti-e többre ember fia?

A fiamnak nem kívánnám ezt a sorsot, magamnak igen. Elégni, elégni, elégni. A dicsőség füstje, hogy az égnek szálljon a rövid „mindörökké” — az nem is fontos. Csak az égés a fontos és hogy folyton, folyton, szünetlenül. Ez a legfontosabb, hogy hideg, tiszta — mi hamu maradjon utánunk. Egy féhamunak se, amibe valami ki nem élt élet maradt. Semmiben nem hagyni ebben a nagyszerű gyalázatos életben.

Mégis mért busulok, hogy Adyt földbe eláztattuk? Mi bajom van? Félek, vagy azt sajnálom: mért nem láthatta ez a szilaj magyar, amíg újra kivirít a földi földieinek a májusi fája.

HADSEREGSZÁLLÍTÓ CSEMETÉK

- Na, mondjátok meg szépen a bácsinak, mit játszottatok?
- Katonásdit.
- És a Pista miért nem játszott veletek?
- Ő föl volt mentve . . .

SÓHAJTVÁNY

IRTA: SZÉP ERNŐ

Oly hangosan hangzik mindenki, hiába kiáltanám el magam itt az emberek között. Ha kiáltanék, magam se hallanám a hangom, csak egy üres száj volnék a kiáltozó szájak közt. A sóhajt inkább meghallják, mert ilyen nagy a lárma. Ma néztem a falon egy plakátot, annak a címe volt Kiáltvány. Arra gondoltam, hogy jól esne sóhajtványt intézni az emberekhez. Más időben nem volt rendes viseletük az embereknek a lárma. Mikor ilyen bőre volt a szájok nyitva, akkor vagy a fogorvosi karszékben ültek, vagy ásitottak, vagy nagyot kacagtak a cirkuszban, vagy az erős dicséretet éne-

kelték a hideg templom fa padjaiban, vagy dalárda gyanánt állottak, a nagy Himnuszt nyujtva s reszkettetve a szabad ég alatt.

Lárma csak a kis városok alatt szokott volt lenni a cigány részen, azután meg a képviselőházban, amelynek tisztelt volt a címe, igen, ott volt rettentő nagyságos lárma mindig, hogy miért, azt mind az isten tudja már csak, mert akik emberek, azok elfelejtették. A kofák a piacon, azok szolgálták még a lármát, azok a kofák, akik szomszéd bódékat laktak, azok állottak egymásra csatítani mikor dél lett, mikor már a piac üres lett. De mig az egész község ott volt a piacon, addig nem tudott lárma lenni, addig az a teméntelen sok emberasszony oly békés duruzst csinált, hogy a mellett a

AZ „ALKOTMÁNY“ OLVASASA KÖZBEN

— Ez a Landauer Béla antiszemita képviselő valóban egy új Krisztus. Ő is zsidó volt azelőtt.

hagymás szekéren szépen elaludt a hagymás asszony gyereke.

A lármát jobbadán a kutyák tartották fenn. Ők minden esetre nagy kutyaugatással fogadták az előzőrgő szekeret, meg az ismeretlen más kutyát, akivel találkoztak. Igen, az emberek is úgy tesznek már, hogy nem ismerik a másikat. Istenem, a kalauznótól se hallani a villamosban oly engedett könnyű hangon: szolgálhatok? hanem úgy kérdi, hogy: SZOLGÁLATOK? Mikor még nem állottak az emberek

lyegzett napjaink többé nem lesznek érvényesek? Az emberek a zaj elé csődültek, a zaj mint valami részeges, vastag, pecsétetes zsakkettű karmester nagy vörös kezével dirigálja torkukat.

CIONISTAK, ÉBREDŐK . . .

Hangos beszédektől visszhangzik

Völgy és berek

Kik szónokolnak?

Az éberek és héberek.

a lárma alá, mikor sétáltak és feltett féllábbal ültek kis társaságban, vagy a legnagyobb társaságban: ketten, akkor mindig érdekes volt, amit az emberek egymással diskuráltak, nevetgettek, sutogtak, sóhajtoztak; vagy amit hallgattak.

Akkor szabadok voltak és beszélhették szivük szerint azt, ami érdekelt engemet: az életüket, szivarjukat, fájós fogukat, régi vágyukat, kedvenc csalódásukat, kedvenc halál nemüket, kedvenc virágjukat. Senki se hallja, hogy elsóhajtom magamat, hogy hát ilyen világot fogadtunk igazán? és lebe-

TEMETIK A KÖLTŐT

(A Költő virágok között, kettős koporsóban tekszik és így nem tudja megakadályozni a gyász-szónoklatokat.)

A PAP:

A Költő nem halt meg. A költő örökké élni fog a mi szívünkben. A Költő a nemzet halottja. De ami a legfontosabb, a Költő a kálvinista hitfelekezethez tartozott és ezzel is igazolta, hogy kizárólag a kálvinista vallás... stb....

GYASZI OSZKAR:

A Költő nem halt meg. A Költő örökké élni fog a mi szívünkben. A Költő a nemzet halottja. És ha elolvassuk a Költő verseit, látjuk, hogy ő már régen igazolta azt a nemzetiségi politikát, melyet szerencsém van képviselni, a Költő ugyanazt mondta magyarról, románról, cseh-szlovákokról, amit én, mert ő is a zseni nagyszerű jövőbelátásával... stb....

A KORMÁNY KÉPVISELŐJE:

A Költő nem halt meg. A Költő örökké élni fog a mi szívünkben. A Költő a nemzet halottja. A kormány hálásan ismeri el a Költő nagyságát, mert aki a sorok között olvasni tud, az kiolvashatta a Költő verseiből, hogy ő már régen hirdette a mai koncentrációs kormány jogosultságát, érkezését... stb....

EGYIK MIHÁLY SZERKESZTŐ

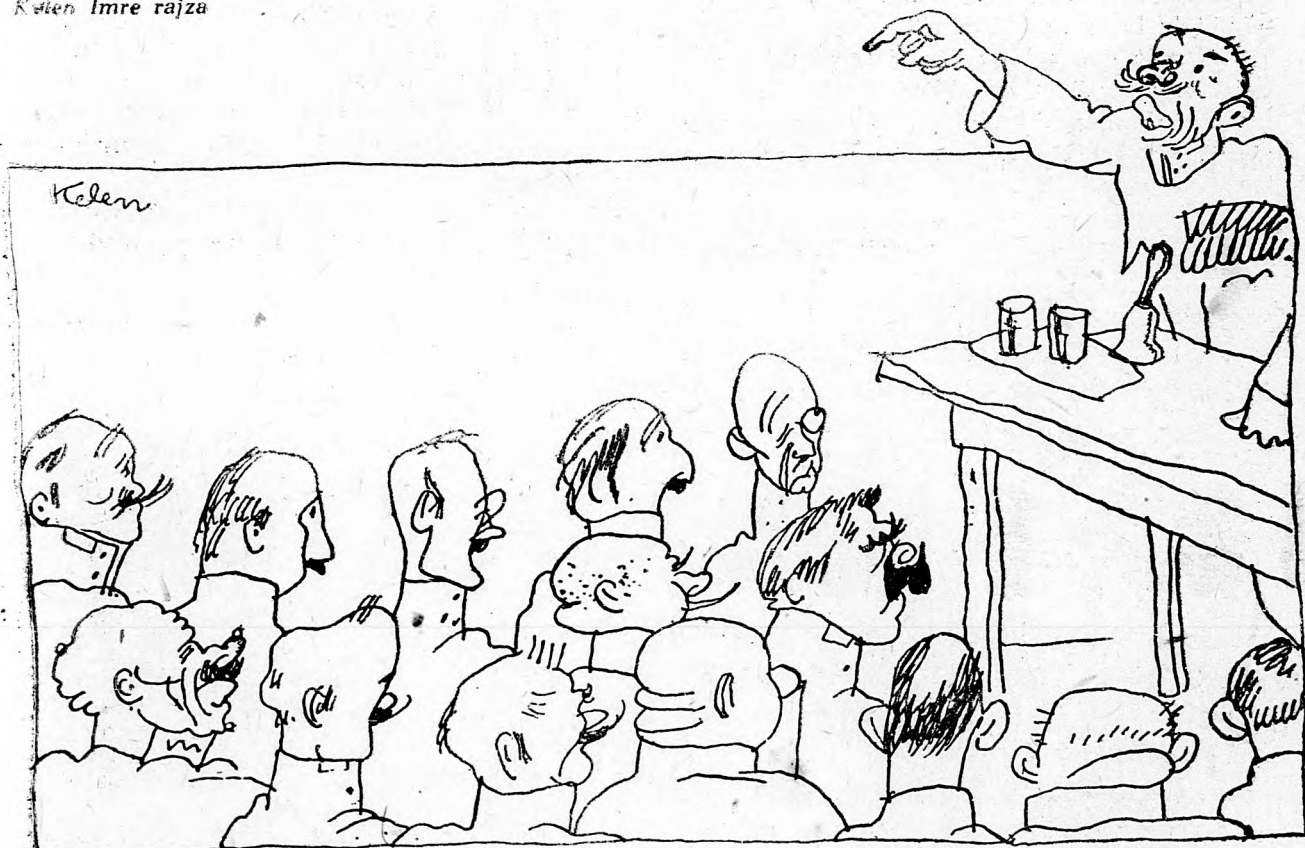
A Költő nem halt meg. A Költő örökké fog élni. A Költő a nemzet halottja. A Költő főmunkatársa volt a Nyugatnak. A Nyugat a legjobb szépirodalmi revü. Előfizetési ára... stb....

MÁSİK ZSIGMOND SZERKESZTŐ

Aki itt pihen, a Költő harcos ellensége volt minden akadémiáknak és minden frázisoknak. A Vörösmarty-Akadémia nevében meghatottan mondom: A Költő nem halt meg. A Költő örökké fog élni. A Költő a nemzet halottja.

Szenes Béla

Kelen Imre rajza

AKTIV TISZTEK ÜLÉSÉN.

— És követeljük a kormánytól a megmaradt kitüntetések igazságos szétosztását! . . .

AZ ÉBREDŐ MAGYAR

Az ébredő magyar egy kihalóban levő állatfaj, előfordul Budapesten és a vidéken. Nagyságára nézve alacsony, közép és magas-termetű, emberekre szabott ruhában jár, jobb képén vörös foltok láthatók.

Valamikor régen, még a szép világháboru előtt, igen fontos szerepét töltötték be. Allandóan aludtak, csupán néha-néha nyitották fel a szemüket, ilyenkor sajátságos állati hang tört ki belőlük, melyet talán ilyenformán vehettek papírra: zsidó, zsidó!

Különösen akkor hallatták ezt a zúgó hangot, amikor nem hagyták őket nyugodtan aludni, hanem froclizták őket. Például, amikor egy Pikler Gyula nevű tudós szalmaszállal piszkálta a nyakbőrüket, ugyanezt az állati „zsidó-zsidó” hangot hallatták, amikor egy Ady Endre nevű költő hangosan énekelt, mialatt ők aludtak, ujfent „zsidó-zsidó” hangot üvöltöttek, sőt mit mondjak tisztán véletlen és rossz szul történt, ha nem így történt, amikor egy Prohászka Ottokár nevű katolikus püspök a sötét helyiségen keresztül, amelyben aludtak, egy tévedésből fölvert liberális méccsel ment keresztül s a világosság őket megzavarta, rábődültek, hogy „zsidó-zsidó”.

A szép világháboru alatt is aludtak, éppen ezért egy részüket az akkori kormány, hogy legyen itthon is, aki aludjék, felmentette, más részük viszont kint a fronton azzal a kiáltás-

sal kergette a zsidót és a bűdösparasztot rohamra, hogy: „eregy kutya te, nem látod, hogy én itt alszom a fedezékben!”

A forradalom kitörése óta azonban a kunfiak és egyéb kunbélák olyan nagy lármát csaptak, hogy az alvó magyarok lassanként ébredő magyarokká változtak. Teljesen és végleg felébredvén, sorakoztak és miként a régi magyarok huj-huj kiáltással indultak rohamra, akként ők zsidó-zsidó kiáltással megrohanták a Gólyavárat és elfoglalták. Már néhány napot töltöttek benne, amikor megérkeztek a kommunisták, szociáldemokraták és tengerészek, akiktől a pofonokat, miként az ősi magyarok, akkép ők is „jézus-jézus”, sőt „jesszumária” kiáltással fogadván, visszamenekültek barlangjaikba, ahol most már nem alszanak, hanem igenis élnek társadalmi életet élnek, esznek-isznak, szidják a zsidókat és a bűdösparasztot, naponta háromszor egy-egy félóraig sajnálják azt a szegény Károlyt, szabad idejükben pedig a Lócsei Kalendáriumot olvassák.

Nagy Lajos

A KAPU ALATT.

Katona: Nagyságos ur, vegye meg ezt a gyönyörű, finom aranyórát.

— Hogy adja?

— Százötven korona.

— Barátom, akkor maga lopta ezt az órát. Mert százötven koronáért ilyen aranyórát nem adnak.

— Ne gyanúsítson, hanem vegye elő a szemét! Nézze meg: hát arany ez az óra?

Major Henrik rajza

— Te, kéne egy pár új színházi hetilap . . .

Gedő Lipót rajza

ÖTVEN ÉV MULVA

NAGYAPA (dicsekszik) Bizony, ilyen ember volt nagyapátok! A háboru második hetében már felmentettem magamat . . .

Bottlik József rajz.

— A szabó olyan, mint egy bölcs politikus. Ha kell, köpönyeget is forgat.

SHAKESPEARE ÉS A CSEH-SZLOVÁK ÁLLAM.

A költő képzelme átug-
[rik
Sok száz évet
A Költő akkor is jól
[jósol.
Ha téved.
A csehek tengerészebbek
[szerveznek.
Erről jön most a hír.
Tán emlékeznek arra,
[hogy
Shakespeare
Gseh-tengerről ír . . .

BOLSEVIKIK!

Ne ijessük ki a
VÖRÖS UJSÁG
előzetési díját!

Haziorak
szóvetszaj

A NEMZETI KASZINÓ ELŐTT IGY SÓHAJT EGY ÖRGRÓF.

Rémes, hogy végleg
Elvesztettük a csatát,
Ha a vörös terrorra gon-
[dolok.

Düh hat át.
Nem borzasztó, hogy
Néhány millió munkás
[terrorizál
Sok száz arisztokratát.

ÖNARCKÉP

Firosas arc, biggyesztett néma száj,
Nagy, mindenben csodálkozó szemek,
Magányos szív, mely néha-néha fáj,
Kiszáradt kéz, mely gyakran megremeg.
Válla mögött egy barna bús zenész,
Előtt bor, amellelt bánkodik.
Feje lehajva, mégis messze néz,
Szeme felnyitva, mégis álmodik.

MOSZKVAI UTCARÉSZLET

Sáros palló, kidült-bedült palánk,
Körül pár ócska, vén viskó mereng,
Csak egy lebuiban ég a lámpaláng
S messzi a Kreml száz ablaka dereng.
Falak tövén pár árnyék imbolyog,
A hold vigyorg sárgás képpel, bután
S egy rongyos, elszánt mágnás sompolyog
Egy bundás, gögös proletár után.

(jász)

EGY EX-KIRALY LÁZ-ALMAIBÓL.

A meg nem született gyermekek bosszuja.

Herman Lipót rajza

A CSILLAG, AKI JAR

IRTA: KRÚDY GYULA
(ZÁDOR ISTVÁN RAJZAIVAL)

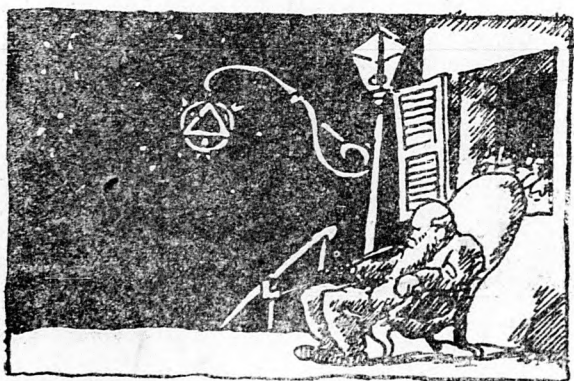

Pár esztendővel ezelőtt, még üres zsebbel és reménykedő szívvel is lehetett élni Pesten. két vándorlegény ballagott a Józsefvárosban. Még ifjak voltak és semmijük sem volt, amiért sirhatnának. Pénzük nem lévén, a csillagokat nézegették, amelyek úgy ringatóztak a város felett, mintha azt remélnék, hogy majd itt is akad valaki, mint unalmas faluhelyen, aki játéukban gyönyörködik.

— Az én csillagom a Koresma-csillag, — szolt az egyik vándor. — Ott van ni, a tejút közepén, ebben a koresmában mindig világosság van, mintha sohasem fogyna ki a vendégből.

— Az én csillagom a Leányszemü-csillag. Azt nézegetem, ha egyedül vagyok. S akkor már nem vagyok egyedül. Egy leány nézeget felém onnan, aki egyszer eljön és megsimogat. — felelt a másik vándor.

— Kell is nekem lány! Elhagy, megcsal,

megaláz, pokolba visz, — mondá az első vándor.

— Én meg a Koresmát utálok, minden részeg ember fetrengőhelye, erkölcs, becsület elpusztítója, akaratéro diótörője, ifjuság hervasztója, — válaszolt a leányszemü-csillag

Meghallja azt egy öregember, aki aludni nem tudott éppen és karosszékét a háza elé téve, ott pipázgatott, de a csillagokra már nem nézegetett, mert megunta a világot.

— Fiuk, — mondta az unatkozó öreg: — Adok én nektek szép leányt, meg koresmát is. Mert nekem van mindakettő. De aztán meg ne bánjátok.

A vándorok nyomban megkötötték a szerződést.

Az öregnek a koresmája a ház sarkán volt. Ide ült be az első vándor. Kuglizó meg kert tartozott a koresmához. A pince tele borral. A konyhán oly kövér szakácsné, hogy az ajtón se fért ki. A vándorlegény a levegőbe ugrott. Micsoda gyöngyölete lesz itt! Mindjárt a fejébe huzta a koresmáros-sapkát és bort rendelt.

A másik vándorlegényt a szemközti házba tessékelte az öreg. Az a ház is az övé volt. Rozmaring-szaga volt itt mindennek, még a kilincsnek is. Az ablakokban cserepekvirágok, a virágok megett a csillagszemü lány, aki mindig csak várt.

— Itt hozom,akit vártál, — szolt az öreg.

A második vándor és a leány összeeskolóztak. Az öregember pedig visszaült karosszékébe a harmadik háza elébe s onnan bálesen, nyugodalmasan szemlélte a világot. Feléje se nézett pártfogoltjainak, mert lusta egy ember volt.

A koresma-csillagos pedig eleinte ugyan csak tudta a módját, hogyan kell élni a koresmárosnak. Már korán reggel korhelylevest főzetett a kövér szakácsnéval, délben pedig a legjobb darabot vágta le a cimeres ökör husából. Az első hónál disznótort rendezett és sohase fogyott ki a töltött káposzta a fazékból.

A leányszemes csak nevette az ablakból barátját, amint az nagy késsel a sertést kergette. Bezzeg, neki mozdulnia se kellett, csak a karját kinyújtani, hogy elérje a szép leány derekát, aki sohasem ellenkezett, szelid volt, mint galamb, engedelmes, mint jó kutya. Mindig mosolygott, táncolt, örült, mintha valóban csillag lett volna, aki a földön jár ember. Csak a koresmáros.

Igy is volt az jó darab ideig.

A két csillag leszállott az égről, hogy megpróbálják a földi életet.

A Korcsmák csillagából sohasem fogyott ki a részeg ember, ha más nem, a gazda volt részeg. Döngött az asztal, a hordó, még a háztető is. A cigány beköltözött a kemence meleg hamujába, hogy mindig kéznél legyen. Csak a pirosnadrágos lábszárát kellett meg-rángatni, hogy felsikoltson a klarinét. A tűz sohasem aludt ki a konyhán, a fazekak, sü-tők, kemencék kifogyhatatlanok, kövér fűrj repül, oldalas pirul, a gyuródeszkan csattog a szakácsné tenyere. A pincében olyan hűvös és édes a bor, hogy a haldokló is felhajtja. Ameddig poharában tart. Nincs itt szomorú

Hát odaát, a Leányszemü háznál? Ahány fajtája van az ölelésnek, csóknak, turbékolás-nak, hempergésnek, tréfának, örömeinek, bohókás játéknak; ahány titka van a szerelem-nek, sarka a háznak, szénája a padlásnak, láb-szára a galambducnak, képe a lábas-tükörnek; ahány szava van a szerelemnek, simogatása a tenyérnek, jószaga az asszonyhajnak, puha-sága a talpának, bérce a vállnak, nyerge a láb-nak, andalgó lengése a térdnek, ringása a csipőnek, virágszirma az ajaknak, szirtje a nyaknak, csillogása a szemnek, déli szele a lélekzetvéte'nek: az mind itt volt a Leány-szemü házban. Almodni se lehet szebb álmot, mint amit a második vándor csak úgy hétköz-nap élt. Aztán mégis csak odaát ült egy este a Koresma-csillagban és hiába küldte haza a barátja, az bizony csak nem akart hazamenni.

— Itt maradok, segíték neked szomor-kodni, mert nem ér semmit se az élet szo-moruság nélkül. — szólt a második vándor.

Éjfélre aztán összebeszéltek, hogy ők bi-zony megszöknek.

— Utánunk jönnek a csillagok, akárhová

megyünk, — aggodalmaskodott az első vándor.

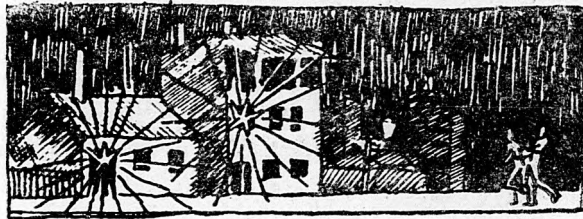
— Igaz biz az. Megtanították a csillagokat járni, most már nincs hová lehajtani a fejün-
ket, — felelt szomoruan a másik vándor.

De azért utrakeltek.

Az öreg ember ott ült a háza előtt és ek-szelen haraggal hajította a kampós botját a vándorok után.

— Most már hogyan helyettesítsek én benneteket, mikor én böles öregember va-gyok? — kiáltotta.

A vándorlók tovairamodtak. De alig ér-nek a szomszéd utcába, már utólérte őket a csillag.

Előbb a Koresma-csillag ragyogott fel az első vándorló előtt. Kis csapszék alakjában jött, de odabentről frissen csapolt sernek a szaga éizett és cibalmát próbálgatta egy unatkozó cigánylegény.

— Gyerünk be, pajtás! — szólt a vándor.

— Nem megyek én, mert odaát az ablak-ból egy szép leány kacsintott rám a függöny mellől. Ugy fényik a szeme, mint a csillagom.

Megint csak elvált a két barát.

De ne higgyük ám, hogy holnapra nem találkoznak. Bizony találkoznak megint min-dennap, minden reggel, hogy estére elváljanak — örökre, amint feljött a csillag. Egy éjsza-kára. Így járnak a csillagok bolondjai.

A KAMCSATKAI KÖLTŐ

— DETLEV VON LILIENCRON —

Türj. Légy a bánatod ura.
Ez a keserű pilula.

Csak mondj le, gyűljön a piszok.
Gunyoljanak a kóficok.

Ha sírsz, hogy gyatra, rossz a koszt,
Néped még kenyeret se oszt.

Kétségbe estél s azután
Csufolnak és néznek bután.

„A publikum, a publikum!”
Majd ő fog megsegíteni, bumm.

„A kritikus, a kritikus!”
Milyen öröm, mily égi juss.

„Haló porodba hódítasz.”
Patvarba, gyönyörű vigasz.

„Király a költő, mindahány.”
Mig él bohóc e bus hazán.

Száz év múltán — megeshet ez —
Jön egy tanár és följelez.

Lesz fecsegés és locsogás,
Hogy mily mesés és mily csodás.

Dicsérnek, szidnak egyaránt,
A koporsóban ez se bánt.

És bár a világ lelkesül
S imád a néped istenül.

A föld alatt már gyönyörű
Simára rágicsált a nyű.

És kérdik, sirod hol vagyon.
Bedőlt, besüppedt por-halom.

Igy szenved a költő, szegény.
Kamcsatka himes mezején.

Kosztolányi Dezső

Paulini Béla rajza

— Ugy látszik, én már tizenöt év előtt is bolseviki voltam.
Mert én már akkor sem fizettem házbért február elsején . . .

Ez a Béler nem csunya gyerek, ahogy vissza látom arcát, nem is szép gyerek: egészséges pofa. Rendes arckérem? Érdekes az ilyen rendes arcon ha előveszem az orrot külön, az oly visszatetsző darab, semmi kedves vagy csinos nincs azon. A száját, az állát, a két kemény teli falusias barna orcáját és ha széjjel veszem és különkülön vizitálom, gyengédtelen formák. tán még otrombák is, aztán valami vad rossz van rajtuk, állatias. Ha meg együtt kapom megint, hát rendes arc. Milyen ez? Önök Bélert nem ismerték. Nem tudom mit mondjak milyen. Olyan mint az apja. Az apjához hasonlít Béler, az apjának cipőraktára van a Városháza épületében. Az apjának vágott fekete szakálla van meg sűrű nagy bajusza, mely már őszül fent az orra alatt, meg testesebb is Bélernél az apja s egy kicsit magasabb még, de Béler mégis egészen az apja. Szokták mondani az ilyen fiukra: mintha kiköpte vón az apja! A teremtés koronájára mondanak ilyet, é, a kozmosz vég eredményére, leglelkére, az isteni alkotás fő szenvedésére, a homo sapiensre, a végtelen lelküre, hogy kiköpték!

Mondjuk ezt a Bélert, ő is a teremtés koronája s minden, a mindenség! Mintha csak kiköpte vón az öreg Béler. Nohát ez hallatlan. Szóval az ő szemei nem merengők voltak és nem is olyan szemek voltak hogy hajlamuk lett vón a könnybe lábadásra. Mig Bélerral jártam egyszer se fordult elő hogy Bélernél eltört vón a méceses. Igaz hogy sose szekundázott be s így a sirásra való legfőbb ok nála nem szerepelt. Aztán meg a verekedések alkalmával Béler nem igen kapott ki úgy hogy bogni kellett volna neki fájdalmában. Béler emlékszem erőlyes verekedő volt, úgy mint ahogy jó tanuló volt. Nem volt nagy hős, nem fűződött a névéhez, a Béler Béla névhez valami dicsőség Szentmárton verekedési annaleseiben de meg kell hagyni elszánt gyerek volt, mint egy hörcsög oly méreggel rugta belé magát az iskolaudvarban vagy a vásártéren kitört párttusákba, öklözött és kiabált, rugott harapott csipett ha sokkal nagyobb és erősebb fiúval esett össze véletlenül, nem hagyta magát és nem hozott szégyent arra a csapatra melynek kötelékében küzdeni kellett neki. Borult vörös volt az a barna képe mikor verekedtek és mintha még tömöttebb lett volna a hus az arcán, az embert csakugyan feifujja talán a düh mikor dühös. Igen

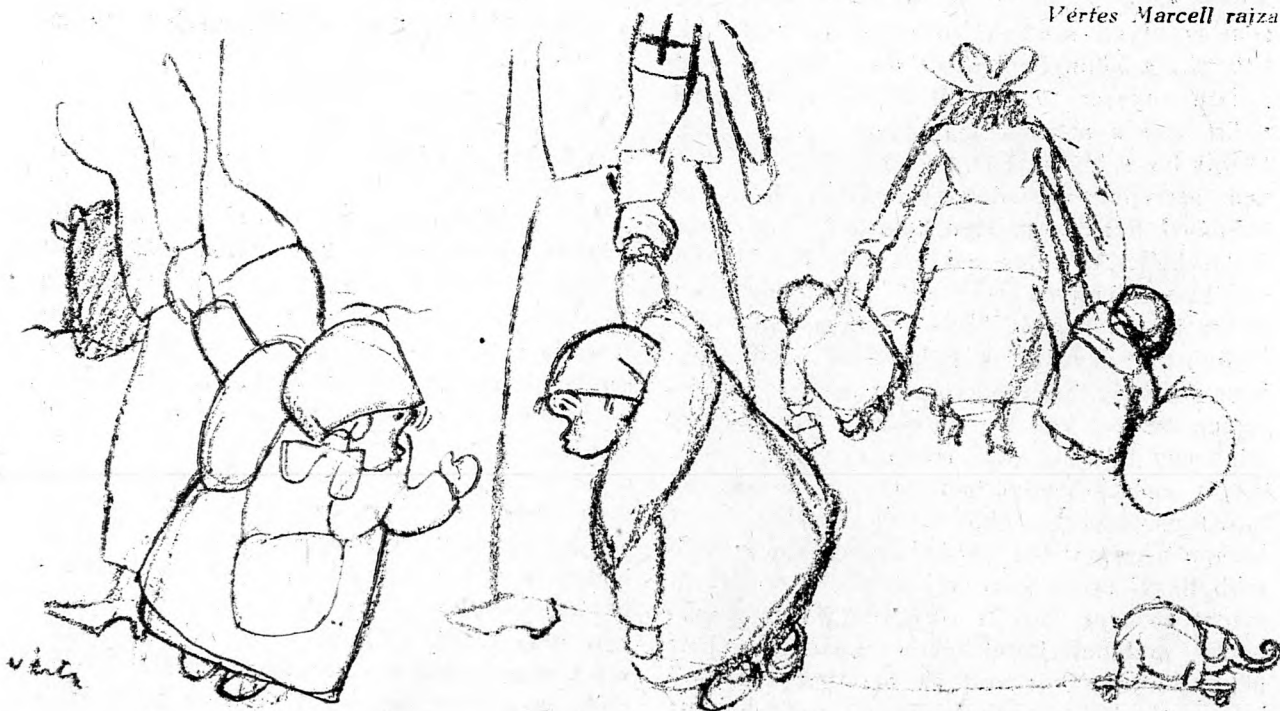
PÓLYA TIBOR kiállításának nagy sikere volt.

és mintha fakó fehér szín lett vón azon a sötét vörösségen felül a képén úgy látom, a harci dühtől persze s mintha fel akarna az ilyen dühödött pofa fehérrel hólyagzani. Vinyogott bokszolás meg rugdalózás közbe mint egy kis kutya meg hápogott akar a ruca. A tornateremben is kitett magáért ez a Béler Béla, rendgyakorlatokon a szárnyra lett állítva mint pontos figyelmes fiú, a kis korlátan mesésen ollózott, a mászórudakat úgy mászta meg olyan sebesen hogy ha autonak születik Béler nem embernek, mondanák ő rá is hogy eszi a kilométereket. A nyujtón, az a legnehezebb hangszer a tornateremben, azon a huszár fogásig nevelte ki magát, az óriásforgást azt már nem vállalta. Futásból negyedikben oklevélet nyert. Rendes fiú volt. Közepes gyerek volt, vagy tán úgy lehet vennem hogy jobb volt a közepesnél. Köpcös gyerek volt. Az öltözetete nem volt finom de jó ruha volt mindig

rajta, erős posztó, tiszta volt mindig és úgy emlékszem igen csak sötét szürke posztója volt, csak vasárnap meg vizsgakor volt kék sheviot ruhája. Már a negyedikben hosszú nadrágja volt. Érdekeli kegyeteket a cipője is? Engem őszintén szólva az is érdekel egy ilyen Béleren. Hát Bergsteiger fűzős cipője volt, azt a suszternél megtalálták mikor Béler már lejárt egy pár talpat, de folt az nem jött a Béler cipőjére soha se. Azt bizonyosan már tangálta volna az öreg Béler üzleti renomméját az hogy a fiának foltot rakatnak a cipőjére. Biztosan a mamája se ment volna bele hogy foltozva legyen Bélának a cipője, mert ő nem olyan családból való ahol foltozzák a cipőt. Bélerék legfeljebb a cipőn való repedés bevarratásáig mentek el, úgy gondolom, mert azt már nem bírom a memóriámból kihozni, hogy láttam-e vagy se olyan megsuvikszolt varrással a Béler cipőjét. A nyakán alacsony kemény gallér volt, olyan igen kicsi derékszögű háromszöggel kihajtott gallér. Ez olyan szolid vidéki polgári fiuknak a gallérja. Úgy taksálom innen az előre jött időből hogy egy gallér három-négy napig volt szolgálatban a Béler nyakán. Tiszta gallér előtt való nap nagyon feketéllett már a gallér pereme hátul, avval a sok fekete hajjal való surlódástól. Nyakkendője kérem mondhatnám

örökké ugyanaz volt, de tudom hogy hát lehetlent mondanék. Mondjuk egy félévig viselt egy olyan értelmetlen kockás szürkésárga kész üzleti nyakkendőt, hosszú nyakkendőt nem masnit. Az efajta üzleti nyakkendőn hátul rá van varrva egy kis bádóg kamó vagy miféle, avval megfogja a gallér az inggombot a nyakon elől, úgy osztán szabályosan megfekszik a gallér alatt a nyakkendő. Egy félév múlva mondjuk, az öreg Béler másik ilyen nyakkendőt vesz a fiának, éppen olyan kockázottat, ilyen fajtát hord ő is, az öreg Béler s szolid izlését átruházza vagyis nyakkendőzi jóra való szorgalmas Béla fiára s a nyolcadikban vagy tán már hetedikben és ha az öreg Béler a kezibe adja a nyakkendőre való kiadást a fiának, akkor osztán már Béla magától is azt a fajta nyakkendőt választja. Hát avval az előbbi nyakkendővel mi lesz, avval akinek a szára kifoszlott, megkorcosodott, és a csattja eleszűszott és az a pappendekli lécs, ami a csattba dugandó szárba szokott lenni bevarrva, az megtöredezett, elmállott? Én nem tudom jól mire megy e földön az ilyen mellőzött nyakkendő, az is ott van valahol az elvesző kiséle házi holmik, múló élet-cafrangok csalódva halódva méléző végtelen magazinjában, valahol. Rendes fiú volt Béler Béla.

(Folyt. köv.)

Vértés Marcell rajza

— Te, tudok egy pikáns viccet . . .

Fonal és Himzőipar rt Budapest

Főzlet és központi iroda
VII. Erzsébet-körút **24**

FIÓKÜZLETEK:
IV. Kossuth Lajos-utca 6
IV. ker., Ferdinand bol-
gár király-ut 6. szám
IV. ker. Kigyó-utca 4. sz.

Sürgőnycim: Fonalipar.

Telefonszám: 162-04, 10-24, József 14-40

OMNIA MOZGÓKEPSZINHÁZ

Telefonszám:
József 125

Telefonszám:
125 József

A vörös boszorkány

Xaver de Montepin világhírű bün-
ügyi regénye 4 folytatásban. I. rész:

Páris rejtelmek

Előadások: 4/4, 1/6 és 4/8 órákor

ZSOLDOS a legjobb sikerrel készít
elő magánvizsgákra!
tanintézet Dohány-u. 84.
Telefon 32-40

MOLNÁR FERENC ÁRA 16.50 K
legújabb és legnagyobb elbeszélőműve:

ANDOR

Kapható AZ EST könyv-
kereskedésben VII. Erzsé-
bet-körút 18-20. szám és
minden elárusítójánál.

WÄGNER

országszerte elismert elsőrendű magyar
hangszer- és beszélőgépek áruháza
Bpest, József-körút 15

GITÁR

Igen jó kivitelben 150 korona, finomabb gépezettel 170 korona.
Egészen finom 200 K-tól 300 K-ig. Nagy iskola hozzá 5 kor.
Gitártáska 35 korona. — Megrendelésekor előleg küldendő.

Kérjen fényképes hangszerárjegyzéket ingyen és bérmentve.
Figyeljen a „WÄGNER” névre, hogy máshoz be ne tévedjen.

Az Apolló-Kabaré

gysikerű új műsora na-
ponta zsúfolt ház előtt
kerül színre.

Előadások kezdete 6 órákor. Ünnepnap és vasárnap délután
fél 3 órákor mérsékelt helyáru előadások teljes esti műsorral.

Őszi bihar

Egy házasság regénye 4 felvonásban, a főszerepben

Carlo Wieth

a **Royal-**
Apollóban

Előadások 3, 5 és 7 órákor

HAMIS FOGAKAT ÉS FILMHULLADÉKOT VESZEK

Gross Antal, Budapest, VIII., Iózsé-ef-körút 23. sz.

DIANA sósorszesz Mindenütt kapható

Kis üveg ára .. K 3.50
Közép üveg ára K 10.—
Nagy üveg ára K 20.—

KELEMEN BÉLA IDEGEN SZAVAK ÉS NEVEK SZÓTARA

Nyolcadrét, 216 old.
Izléses, zöld vászon-
kötés. — Budapest,
Athenaeum kiadása. 11 kor. 90 fill.

Kapható AZ EST könyv-
kereskedésben VII. ker.
Erzsébet-körút 18-20. sz.
és minden árusítójánál

Az idegen szavak és nevek
kimerítő szótára, az idegen-
nyelvű szállóigék és szólások
magyarozatával. A pontos ki-
ejtés jelzésével. Függelékül
az idegennyelvű rövidítések
jegyzékével és magyarozntá-
val. Kifogástalan tipográfia.

NOI DIVAT
NAGYÁRUHÁZ

ELSNER

BUDAPEST
Koronaherceg-u. 10

Felelős szerkesztő: SZENES BÉLA. — Szerkesztőségi órák: kedden és pénteken 5-6-ig. Szerkesztőség: Rökk
Szilárd-u. 9. Kiadóhivatal: Erzsébet-körút 18-20. — Ujságüzem könyvkiadó és nyomda r.-t. nyomása. — Felelős kiadó:
Magyar Miklós. Előfizetési ár: Egész évre 48 K, negyedévre 12 K, egy hónapra 4 K. III. évfolyam, 5. szám

A SZÉN

- Huj, de vad hideg van maguknál. Abszolúte nem fütenek?
- Nem.
- Hát semmi szénük nincs?
- Van vagy tíz mázsa. De addig, amíg ujat nem lehet kapni, azt rezervának tartjuk.